

Skapad: 2011-08-05. Ändrad: 2011-09-12

Bland häxor och raggare på Svejserdalens förskola

Text: Mats Hemberg

Foto: Mats Hemberg och Anders Wallby

Görel Sterner och Anders Wallby, från NCM, har tillsammans med reportern Mats Hemberg besökt Svejserdalens förskola i Mölndal. Där träffade de pedagogerna Anna Hedlund och Carina Eriksson som tillsammans med en barngrupp arbetade med ett "raggar-tema".

Aktivitetspedagogen Carina Eriksson med handdockan pappa Roy i samtal med barnen på avdelningen Kullerbyttan.

– Ni ska få titta på en raggarbil, förklarar barnen på avdelningen Kullerbyttan för besökarna från NCM.

– Den stora Lilla häxan ska få åka i den när hon slutar skolan.

Årets sagotema på Svejserdalens förskola är uppbyggt kring boken Kloka lilla häxan av Lieve Baeten. Barnen på avdelningen Kullebyttan umgås dagligen med Lilla häxan. Hon finns som handdocka, i lekstolar och i en större variant - den stora Lilla häxan.

– Lilla häxan är ett fantastiskt hjälpmedel för att driva kunskap och lärande framåt, säger Anna Hedlund som är förskollärare på Kullerbyttan.

Dockan är förmedlaren av pedagogernas planering och kan komma med brev till barnen samt ge dem uppdrag och idéer till olika aktiviteter. Handdockan fölger upp barnens tankar och Lilla häxan är jättebra att berätta hemlisar för.

Svejserdalens förskola är byggd för att passa pedagogiken med lokaler för olika aktiviteter som sedan bearbetas nere på avdelningarna. I stora, ljusa och ändamålsenliga lokaler sker de fyra aktiviteterna Bild och form, rörelse, musik och drama.

Carina Eriksson är den aktivitetspedagog som ansvarar för Bild och form.

– Tanken är att man ska lämna avdelningen för att gå upp till en aktivitet. Här upp får barnen påfylld med upplevelser och intryck som sedan ska ner till avdelningen igen för att bearbeta till kunskaper, säger Carina.

– Carina brinner för Bild och form, säger Anna Hedlund. Jag och min kollega har gått en utbildning på NCM i år. Vår uppgift har varit att inspirera till ett medvetet

Anna Hedlund och Carina Eriksson är pedagoger på avdelningen Kullerbyttan, en av Svejserdalens fyra avdelningar. På varje avdelning finns det en baspedagog, en avdelningsansvarig och en aktivitetspedagog.

Svejserdalens barn är alla barn. När en aktivitetspedagog gör till en aktivitet med en barngrupp hjälps hela huset åt så att aktiviteten får de resurser som behövs och att den övriga verksamheten flyter på som normalt.

Många cirklar i raggaren Roys bilverkstad

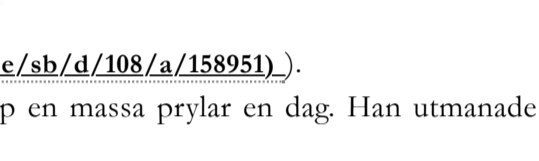
Till sagotemat Kloka lilla häxan tyckte Carina Eriksson att det även blev pappa till Lilla häxan.

pappa Roys bilverkstad. Här möter barnen på Kullerbyttan den ständigt sömnige handdockan Pappa Roy för att hjälpa honom att lösa hans problem eller ställa till rätta de tokigheter som han så ofta hamnar i.

Första gången barnen träffade pappa Roy berättade han för dem om sitt extrema intresse för cirklar och runda former och visade bilarnas däck, rattar, navkapslar och många andra runda detaljer. När barnen gick tillbaka till avdelningen fick de i uppdrag av pappa Roy att leta flera exempel på cirklar för att visa upp nästa gång de träffades.

- Vi letade cirklar överallt, säger Anna. Vi letade inne, på gården och hemma, och vi fick ju så många roliga och oväntade svar. Allt skrevs upp och hamnade till slut på en lång lista.

Sked
Bullar
Fotboll
Rund kaka
Nyckellås
Knoppar på en väska
Plastkopp
Tårar
Armen på koftan
Botten på en fingerdocka
Runt suddgummi
Snigelskal
Fingernagel
Köttbulle

(<http://www.regeringen.se/sb/d/108/a/158951>).

Roy hade samlat ihop en massa prylar en dag. Han utmanade barnen att bygga så högt som möjligt med dessa.

– Då var vi två pedagoger som diskuterade med grupper på tre till fyra barn, berättar Anna.

– Vi undersökte om det gick att bygga högt med bollar, koner och andra geometriska former. Barnen studerade formernas egenskaper och provade olika sätt att bygga med dessa.

Så småningom hade grupperna byggt färdigt sina fina häxstationer som Lilla häxan kunde landa på. Dessa togs sedan ner till avdelningen där barnen kunde fortsätta att använda dem i leken.

– Det är viktigt att avdelningen tillför material och ser till att barnen kan fortsätta att leka med de har byggt, säger Carina.

– Det är en ständig dialog mellan mig och de andra pedagogerna om hur vi ska gå vidare och utveckla det som händer i verkstaden och på avdelningen.

När barnen gjorde sina häxstationer var de mycket noga med att det skulle finnas landningsbanor för Lilla häxan när hon kommer flygande.

En raggarbil till Lilla häxan

En dag fick Kullebyttans barn ett brev till avdelningen. Brevet var från pappa Roy. Där bad han barnen att komma upp till sin verkstad för att hjälpa till att bygga en raggarbil som Lilla häxan skulle få åka i på sin studentexamen.

Så sitter Kullerbyttans barn på golvet i pappa Roys verkstad. De håller varandra i händerna, blundar och läser tillsammans den magiska ramsan:

Simmeli, summeli svärd
Vi tar oss till sagans värld
Simmeli, summeli slända
Där kan ju allting hända
psssssssss .... BOOM!

– Nu landade vi, skrattar Carina. Hon väcker den sovande Roy som till en början är lite gnällig medan Carina rättar till honom över sin hand.

– Aj, aj, aj, beklagar sig pappa Roy när barnen och Carina väcker honom ur hans sömn.

– Jag är ganska ledsen i dag, mina vänner. Jag har arbetat hela natten och fixat raggarbilar. Men jag har faktiskt skadat mig, vet ni vad som händer?

– Nej, svarar alla barnen.

– Jag brände mig på ståndtippet på en gammal Ford. Sedan slog jag mig på ögat när jag skulle ta upp en fil som jag tappade.

– Så bra att ni kom, mina kompisar, säger Roy när barnen har tröstat honom. Ni ska ju hjälpa mig med raggarbilen till den Lilla häxan.

Carina låter Roy plocka fram en teckning som barnen har gjort. Den föreställer en bil.

– Jag tittar på den här ritningen och fattar ingenting. Vad är det för en konstig bil ni har gjort? undrar pappa Roy.

– Den är upp-och-ner, utbrister barnen förebrående.

– Men vad säger ni, är den upp-och-ner? säger Roy och vänder på teckningen.

– Ni ser jag, en sån fin bil! Har ni gjort den medan jag har legat och sovit?

– Ja, men du är allt en riktig latgris, säger ett av barnen till pappa Roy.

Måta och förklara – en raggarbilar form

Barnen skulle göra ritningar till Lilla häxans raggarbil och tog Beggas bil som förebild. Innan de begav sig ut till parkeringen kom de på att de måste ha med sig en "mätare". Anna tänkte rusa iväg för att hämta lämpliga mätredskap, men hejdade sig.

– Vänta lite! Vi kanske kan ta något annat och mäta med, så slipper jag springa iväg och hämta en mätare.

– Vi kan ta en pinne, sa ett barn.

När barnen hade mätt bilen konstaterade de att bilen var tre och en halv pinne lång. Några av barnen kunde skriva och kompletterade sin ritning med text. Men hur skriver man tre och en halv med siffror?

– Jag tror att man skriver en trea och sedan ska det vara ett streck, säger Lotta.

Ett annat barn löser problemet med att först skriva en trea och sedan en halv trea.

En, två, tre-och-en-halv

Barnen dokumenterade sina mätresultat genom att rita in mätlinjerna framför sina bilar. Alla barnen ritade, oberoende av varandra, två hela mätlinjer och en halv pinne. Var hade då den tredje pinnen tagit vägen frågade sig pedagogerna? För att reda ut hur barnen hade tänkt ombads de visa och berätta hur många pinnar de ritat in.

– En, sa barnen och satte fingret på den första pinnen.

– Två, med fingret på den andra pinnen.

– En halv, sa de och blev förbryllade när de pekade på den halva pinnen. Först nu kunde de se att det faktiskt fattades en pinne. När de tysta ritade pinnarna hade de tolkat sin information "tre-och-en-halv" som en enhet.

Några barn löste dilemmat genom att helt enkelt dela en av pinnarna på mitten. Då blev det ju fyra enheter som tillsammans var lika långa som bilen.

– Jag tror att man skriver en trea och sedan ska det vara ett streck.

Räkna och lokalisera - Här ska lamporna sitta

I dag ska bilen kanske bli klar. Carina samlar barnen för att gå igenom listan över alla detaljer som ska sitta på bilen. Ratt, växelspåk, säkerhetsbälte, lampor, avgasrör och, enligt barnen det viktigaste, en mobiltelefon.

– Hur många lampor skulle vi ha, undrar Carina.

– Fyra, två bak och två där framme, säger en flicka.

– Har vi någon ritning så att vi kan se var lamporna ska sitta, frågar Anna.

Barnen tar fram en ritning och konstaterar att den är ritad från sidan. De gula lamporna ska sitta fram och de röda bak. Med mattenheten "knähöjd" turas barnen om att hålla varje lampa rätt medan Carina fäster den med limpistol.

– Vad händer om vi sätter avgasröret här?

– Då kommer det sticka in på Charlotta.

När bilbälten på mätperson (Carina) när det alldeles för långt och måste klippas av.

För att bilen ska passa Lilla häxan och vara bekväm för henne måste barnen noga räknas ut för alla detaljer ska sitta. Då berövs det en mätperson och valet föll på Carina.

– Hur kom ni fram till att Carina skulle vara mätperson, frågade besökarna från NCM.

– Vi mätte Anna och Carina och Carina var kortast, svarade barnen.

– Och lilla häxan är ju ganska kort, lade de till.

"De är också människor"

Nu var bilen nästan färdig. Barnen har jobbat koncentrerat en lång stund, men nu orkar de inte ta itu med mer problemlösning. De nöjer sig med lösningen att säkerhetsbältet ska förankras med en sten på utsidan av bilen innan Carina samlar allihop på golvet i pappa Roys verkstad.

Tio, nio, åtta, sju, sex, fem, fyra, tre, två, ett - NOLL!!

Simmeli, summeli salen
Tillbaka till Svejserdalens psssssssss .... BOOM!

Barnen får brattom ut för att leta reda på en bra sten att fästa säkerhetsbältet med. Innan de försvinner frågar vi om de vet vad raggare är för något.

– Dom är också människor, svarar en flicka.